VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 327)**

z dnia 18 marca 2015 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 327)

18 marca 2015 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Agnieszki Pomaskiej (PO)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

– w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, konwencji Narodów Zjednoczonych dotyczącej przejrzystości w umownych postępowaniach arbitrażowych między inwestorem a państwem (COM(2015) 20 wersja ostateczna) i Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, konwencji Narodów Zjednoczonych dotyczącej przejrzystości w umownych postępowaniach arbitrażowych między inwestorem a państwem (COM(2015) 21 wersja ostateczna) oraz odnoszący się do nich projekt stanowiska RP,

– w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 2 grudnia 2013 r. (wniosek EGF/2013/009 PL/ Zachem Polska) (COM(2015) 13 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP.

W posiedzeniu udział wzięli: **Jerzy Pietrewicz** sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki wraz ze współpracownikami, **Marceli Niezgoda** podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju wraz ze współpracownikami, **Bronisław Sitek** prezes Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa wraz ze współpracownikami, **Joanna Uryniuk** główny specjalista w Ministerstwie Finansów, **Piotr Siwek** starszy specjalista w Ministerstwie Skarbu Państwa oraz **Zbigniew Czachór** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Adam Dudzic** – wicedyrektor Biura Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz** i **Tomasz Woźnicki** – z sekretariatu Komisji w BSM; **Justyna Łacny**, **Bogusław Lackoroński** i **Bartosz Pawłowski** – eksperci ds. legislacji z Biura Analiz Sejmowych, **Urszula Smołkowska** – specjalista ds. finansów publicznych z BAS.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Witam panów ministrów. Przypominam o propozycji ograniczeń czasowych: pięć minut dla posła sprawozdawcy, trzy minuty dla posła zabierającego głos w dyskusji po raz pierwszy i minuta dla posła zabierającego głos w dyskusji po raz drugi. Czy jest sprzeciw wobec takiego procedowania? Nie słyszę. Sposób procedowania został przyjęty.

Czy państwo posłowie mają jakieś uwagi do porządku obrad? Jest jedna uwaga do porządku obrad, ponieważ pan poseł Makowski jest jeszcze na posiedzeniu plenarnym, a jest sprawozdawcą pkt I, więc proponuję zacząć od pkt II. Czy są jakieś inne propozycje? Nie widzę zgłoszeń. Porządek obrad został przyjęty. W związku z tym prze-

chodzimy do punktu, który był pierwotnie pkt II, a teraz jest pkt I, czyli dokumenty COM(2015) 20 i 21. Bardzo proszę pana ministra Jerzego Pietrewicza o zabranie głosu.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Jerzy Pietrewicz:

Szanowna pani przewodnicząca, panie i panowie posłowie, szanowni państwo, przedmiotowe stanowisko rządu dotyczy dwóch projektowanych decyzji Rady Europejskiej. Jedna w sprawie podpisania, a druga w sprawie zawarcia w imieniu UE konwencji dotyczącej przejrzystości w postępowaniach arbitrażowych pomiędzy inwestorem a państwem, toczących się na podstawie traktatów. Ich celem jest odpowiednie upoważnienie Komisji Europejskiej do podpisania konwencji oraz wyrażenia zgody na związanie się konwencją przez UE.

Wspomniana konwencja została przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 10 grudnia 2014 r. i została otwarta do podpisu w dniu 17 marca br., czyli w dniu wczorajszym w Port Louis na Mauritiusie, a po tym dniu jest otwarta do podpisu w każdym czasie w siedzibie głównej ONZ w Nowym Jorku. Celem konwencji jest umożliwienie zastosowania zasad UNCITRAL dotyczących przejrzystości w arbitrażu inwestor -państwo toczącym się na podstawie traktatów w sporach arbitrażowych, prowadzonych w oparciu o umowy międzynarodowe zawarte przed 1 kwietnia 2014 r., a posiadające postanowienia o ochronie inwestycji i prawie inwestora do poddania sporu rozstrzygnięciu w drodze arbitrażu. W stosunku do sporów arbitrażowych prowadzonych na podstawie umów zawartych w dniu 1 kwietnia 2014 r. i po tym dniu zasady przejrzystości mają automatyczne zastosowanie, chyba że strony umowy postanowią inaczej.

Co do zasady polski rząd popiera wprowadzenie przejrzystości w arbitrażu inwestycyjnym i zasadność upubliczniania niektórych informacji dotyczących postępowań arbitrażowych. Ma to miejsce już obecnie, jak na przykład podawanie informacji o stronach sporu, sektorze gospodarczym, którego spór dotyczy, umowy, o którą opiera się roszczenie, czy też w wyniku postępowania arbitrażowego. Należy jednak pamiętać, że w postępowaniu arbitrażowym rolą państwa pozwanego jest przede wszystkim prowadzenie w taki sposób, aby interes tego państwa był jak najlepiej chroniony, w czym mieści się również prowadzenie rozmów ugodowych ze stroną przeciwną. Z tego względu w opinii rządu RP duże wątpliwości budzi przewidziane w zasadach przejrzystości znaczące zwiększenie zakresu ujawnianych dokumentów i niewystarczające możliwości zastrzeżenia poufności istotnych informacji z punktu widzenia ochrony interesu państwa, jak i inwestorów. Przez znaczące zwiększenie zakresu przejrzystości należy tutaj rozumieć obowiązek upublicznienia, wezwanie na arbitraż, odpowiedź na wezwanie na arbitraż, pozew, odpowiedź na pozew i inne pisemne oświadczenia, zestawienia wszystkich dołączonych do wyżej wymienionych dokumentów dowodów, pisemnych oświadczeń stron umowy międzynarodowej, która nie jest stroną sporu, i innych osób trzecich, transkrypcji rozpraw wszystkich orzeczeń Trybunału Arbitrażowego, a także na żądanie zgłoszone do trybunału arbitrażowego raportów ekspertów i oświadczeń świadków.

W związku z tak znaczącym rozszerzeniem zakresu informacji podlegających ujawnieniu polski rząd sceptycznie podchodzi do propozycji podpisania i związania się przez UE przedmiotową konwencją. Jednocześnie chcemy zauważyć, że poufność postępowań arbitrażowych uznawana była dotychczas w doktrynie za jedną z najistotniejszych i najcenniejszych cech postępowania arbitrażowego, zapewniając jego efektywność poprzez ograniczenie, zaostrzenie różnic między stronami, eskalacji sporu, a także integralność i porządek postępowania. Ponadto okoliczność, że spór będzie poddany osądowi opinii publicznej może wpływać na wywieranie presji i upolitycznienie tego sporu w przypadku zaangażowania w sprawę władz innego państwa, co niewątpliwie będzie utrudniać polubowne rozpatrywanie i zakończenie sporu.

Jedyną umową, której stroną jest UE, podlegającą zakresowi konwencji i której dotyczyć mają przedmiotowe decyzje Rady UE, jest Traktat Karty Energetycznej. Traktat ten jest umową międzynarodową o charakterze mieszanym, gdyż stronami są także państwa członkowskie UE. W konsekwencji wyrażenie zgody przez Polskę na podpisanie oraz związanie się przez UE konwencją oznaczać będzie konieczność związania się przez Polskę przedmiotową umową, także w zakresie Traktatu Karty Energetycznej. Spory dotyczące inwestycji w sektorze energetycznym co do zasady wymagają odnoszenia się

przez strony postępowania do informacji wrażliwych, których upublicznienie mogłoby być sprzeczne z interesem państwa.

W chwili obecnej Polska nie ma żadnego postępowania arbitrażowego prowadzonego w oparciu o Traktat Karty Energetycznej. Konwencja przewiduje wprawdzie wyjątki od zasady przejrzystości zawarte w art. 7, ale rozwiązanie to jest zdecydowanie niewystarczające, gdyż stanowisko państwa co do zakresu zachowania poufności każdorazowo podlega ocenie sądu arbitrażowego w tym zakresie, który może mieć tutaj zwyczajnie inne zdanie. Sąd arbitrażowy przed podjęciem decyzji co do tego, czy informacje mają charakter poufny bądź podlegają ochronie, zobowiązany jest do odbycia konsultacji z uczestnikami sporu, co nie oznacza jednak konieczności uzyskania ich zgody na ujawnienie tych informacji.

W arbitrażu nie istnieje także utrwalone orzecznictwo, w związku z tym każdy sąd arbitrażowy, którego skład powoływany jest oddzielnie do każdej sprawy, podejmuje autonomicznie decyzję i nie jest związany dotychczasowymi orzeczeniami w podobnych sprawach, co sprawia, że trudno jest nawet przewidzieć, jaką decyzję co do zachowania poufności będzie on w danej sytuacji podejmować.

W toku dyskusji nad projektami decyzji państwa członkowskie zgłaszały konieczność przedstawienia pisemnej opinii służb prawnych Rady, która odnosiłaby się między innymi do sytuacji prawnej państwa członkowskiego UE, które nie będzie stroną Traktatu Karty Energetycznej. W związku ze złożonym wypowiedzeniem od dnia 1 stycznia 2016 r. stroną Traktatu Karty Energetycznej nie będą Włochy. Opinia prawna służb prawnych Rady powinna zatem wyjaśnić, czy w przypadku przystąpienia do konwencji przez UE znajdzie ona zastosowanie do sporów z inwestorem, który prowadzi działalność inwestycyjną na terytorium Włoch i czy w związku z tym dokumenty wytworzone przez administrację włoską będą podlegały opublikowaniu niezależnie od woli państwa włoskiego. Do chwili obecnej opinia taka nie została przedstawiona, co utrudnia zajęcie stanowiska przez poszczególne państwa i powoduje niejasność prawną co do skutków związania się przez UE konwencją.

Jak wskazałem w stanowisku rządu, projekty decyzji Rady ulegały od czasu ich przedstawienia zmianom, jednak Komisja Europejska formalnie nie wycofała pierwotnych projektów decyzji z prac w Radzie. Prace te uległy jednak w ostatnim okresie spowolnieniu. W ocenie rządu RP nie powinno być presji na szybkie podejmowanie decyzji co do związania się przez UE konwencją, bez przeprowadzenia rzetelnej analizy skutków prawnych wynikających z przystąpienia do konwencji. W chwili obecnej polski rząd oczekuje na zapowiedziane działania prezydencji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję. W posiedzeniu Komisji uczestniczy również prezes Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa pan Bronisław Sitek. Chciałam zapytać, czy pan prezes chciałby zabrać głos w tym wstępie?

Prezes Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa Bronisław Sitek:

Pani przewodnicząca, panie ministrze, szanowni państwo, chciałem na samym początku zaznaczyć, że Prokuratoria na całą tę kwestię patrzy z punktu widzenia zastępcy procesowego Skarbu Państwa i to jest nasz główny punkt widzenia. Oczywiście trudno się nie zgodzić z panem ministrem, że Polska w jakiś sposób zawsze dążyła do jawności, do otwartości. Staraliśmy się nic nie ukrywać, oczywiście w granicach ochrony interesu Rzeczypospolitej, a także, co tu dużo mówić, interesu samego procesu jako takiego postępowania arbitrażowego.

Chciałbym zwrócić uwagę, że z naszego punktu widzenia, czyli Prokuratorii, niezwykle ważne są przede wszystkim koszty tych postępowań. One są bardzo wysokie. Jeżeli poszlibyśmy w takim kierunku, jaki jest proponowany w konwencji ONZ, i dosłownie chcieli ujawniać, tłumaczyć, publikować wszystkie dokumenty, to koszty, które ponosi Skarb Państwa i które i tak są duże, w sposób znaczący wzrosną. Musimy być tego świadomi.

Myślę także, że Rada UE nie przedstawiła wszystkich zagrożeń, jakie mogą płynąć z zawarcia tejże konwencji dla poszczególnych państw członkowskich. Jak słusznie pan minister zauważył, Włochy wycofują się z Karty Energetycznej, co w dalszym etapie

może skomplikować wszystkie procedowania, jakie są związane z arbitrażami. Nie wiem, czy pani dyrektor chciałaby jeszcze coś dodać? Nie. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję. Teraz oddam głos posłowi sprawozdawcy. Pan poseł Tomasz Nowak.

Poseł Tomasz Piotr Nowak (PO):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, Wysoka Komisjo, pan minister przedstawił stanowisko rządu i zagrożenia płynące z przyjęcia tej konwencji. W pełni podzielam stanowisko rządu. Wydaje mi się, że przestrzeń, w której państwo powinno dysponować prawem do posiadania informacji poufnych, jest prawem dla każdego państwa dystynktywnym, ważnym, istotnym. Nie możemy pozwolić na to, żeby sytuacja państwa, również wobec firm globalnych, które bardzo często są silniejsze od samego państwa, była trudniejsza. Wydaje się, że mediacje, arbitraż to jest poufność wpisana w rozpatrywanie tego, aczkolwiek z drugiej strony niewątpliwie potrzebą społeczną jest jak największe pokazanie mechanizmów funkcjonowania i państwa, i firm, i stąd wynikająca przejrzystość. Z tym, że te granice w jakimś miejscu powinny być dookreślone.

Mam w związku z tym kilka pytań, bardziej dotyczących statystyki. Jak to jest bowiem w tej chwili: czy Polska uczestniczyła w takich sporach arbitrażowych i jak one się kończyły? Szczególnie w tych dwustronnych, bo nie ma jeszcze konwencji, ale dwustronne pomiędzy państwem a różnego rodzaju firmami inwestorami się odbywały. Czy dochodzi do ugody czy kompromisu, czy też były takie sytuacje, kiedy arbitraż skończył się negatywnie dla państwa? Czy 1 kwietnia 2014 r. to jest data graniczna, do której ma obowiązywać konwencja, czy ona i te zasady UNCITRAL będą obowiązywały po tym terminie? Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję. Czu ktoś z państwa posłów chciałby jeszcze zadać pytanie? Nie widzę zgłoszeń. Jak rozumiem, były pytania do pana ministra. Bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MG Jerzy Pietrewicz:

Chciałbym odpowiedzieć na pytanie drugie, które jest proste. Rozmawiamy o sytuacji do 1 kwietnia 2014 r., bo dalej mamy już do czynienia z automatem. To znaczy, strony umowy są zobowiązane do stosowania reguł transparencji. Ważne jest, żeby mieć świadomość, że te reguły będą obowiązywały, co też inaczej będzie kształtowało pozycje negocjacyjne i podejście do rozwiązywania sporów. W tym przypadku mamy problem postępowań historycznych i tutaj chcielibyśmy, i uważamy, że ta transparencja jest dlatego zwyczajnie bardzo ryzykowna.

Co do szczegółowych przypadków prosiłbym pana prezesa Prokuratorii Generalnej o odpowiedź na to pytanie.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo proszę.

Prezes PGSP Bronisław Sitek:

Panie ministrze, może udzielę głosu pani dyrektor Buczkowskiej, która kieruje Departamentem Arbitrażu.

Dyrektor Departamentu Arbitrażu PGSP Elżbieta Buczkowska:

Bardzo dziękuję. Mogę odpowiedzieć na to pytanie w zakresie postępowań, które prowadziła i prowadzi Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa. Prokuratoria, jako pełnomocnik instytucjonalny Skarbu Państwa, w zakresie swojej kompetencji nieobligatoryjnej prowadzi jak dotychczas wszystkie postępowania arbitrażowe, tak zwane inwestycyjne, które toczą się w oparciu o umowy bilateralne i o umowę wielostronną dotyczącą Traktatu Karty Energetycznej. Prowadzi wszystkie postępowania, które zostały wszczęte przez inwestorów po dniu rozpoczęcia funkcjonowania PGSP, który to dzień przypada w marcu 2006 r.

Do tej pory prowadziliśmy i prowadzimy ponad dwadzieścia sporów arbitrażowych tego typu. Część tych sporów toczy się nadal, część została już zakończona. Do tej pory w tych postępowaniach zawarte zostały przez reprezentantów RP dwie duże ugody.

Część postępowań zakończyła się w inny sposób, tak zwanym porzuceniem przez inwestora postępowania. Część spraw jest zawieszona w związku z toczącymi się rozmowami bądź w związku z tym, że zmieniają się na bieżąco okoliczności stanu faktycznego tych postępowań, które dzieją się na terenie RP.

Jeżeli chodzi o sprawy zakończone prawomocnymi wyrokami, to do tej pory statystyka wygranych spraw jest bardzo wysoka. W tej chwili wygrane sprawy dla RP to 98 proc. Jedna sprawa została wygrana w 97 proc., pozostałe sprawy zostały zakończone korzystnie dla RP stwierdzeniem przez Trybunał Arbitrażowy braku naruszenia standardów wynikających z umów międzynarodowych przez RP.

Natomiast, tak jak wstępnie zostało to już zasygnalizowane, wygrana sprawy przez RP nie oznacza braku ponoszenia kosztów postępowania. Musimy zdawać sobie sprawę z tego, że zgoda na przeprowadzenie postępowania arbitrażowego, zgoda na arbitraż, mówiąc kolokwialnie, oraz zasady prowadzenia postępowania arbitrażowego są zawarte w treści umów międzynarodowych zawieranych ponad kilkanaście, dwadzieścia lat temu, na przestrzeni kilku lat. W tej chwili jest zawartych ponad sześćdziesiąt umów międzynarodowych tego typu. Nie są to umowy, które zawierają jednolite postanowienia odnośnie do zakresu arbitrażu, zasad prowadzenia postępowania arbitrażowego. W części umów międzynarodowych, zresztą nie tylko umów zawieranych przez Polskę, znajduje się postanowienie mówiące o równym podziale kosztów pomiędzy stronami postępowania, bez względu na wynik tego postępowania. Tak więc wygrana sprawy przez RP nie oznacza zwrotu kosztów postępowania. Bardzo często przy oddaleniu powództwa RP nadal ponosi koszty postępowania arbitrażowego, czyli koszty funkcjonowania Trybunału Arbitrażowego, koszty zastępstwa procesowego, fizycznej obecności na rozprawach pełnomocników RP, przy czym co do zasady są to posiedzenia poza granicami kraju. Są to postępowania międzynarodowe, toczące się w jurysdykcjach innych niż jurysdykcja państwa strony postępowania.

Jeżeli chodzi o te postępowania, które do tej pory się zakończyły, jedno z nich toczyło na podstawie Traktatu Karty Energetycznej. Również zakończyło się wygraną RP. Pozwolę tu sobie na jeszcze jedną dygresję. Mianowicie, jak pan poseł sprawozdawca był uprzejmy zauważyć, czym innym jest jawność postępowania, czym innym dostęp do informacji publicznej na temat toczącego się postępowania, i czym innym jest transparencja w przebiegu postępowania arbitrażowego. Czym innym jest informacja publiczna na temat treści wydanego wyroku, informacja o fakcie i treści naruszenia przez RP, przez państwo przyjmujące inwestycję na podstawie umowy międzynarodowej, czym innym jest informacja na temat faktu wszczęcia czy kosztów dotyczących toczącego się postępowania arbitrażowego, a czym innym jest dostęp bieżący opinii publicznej, rozumianej jako obywatela i jako NGO-sy, jako innej firmy zainteresowanej przebiegiem postępowania do wszystkich przedłożeń procesowych, do zawieranych stanowisk.

I teraz, abstrahując od kosztów związanych z trudnością przeprowadzenia takiego przewodu sądowego, w arbitrażu inwestycyjnym przyjmuje się poufność postępowania z uwagi właśnie na ewentualną możliwość polubownego załatwienia sporu, bez ingerencji, bez wpływów osób trzecich na poszczególne strony. Przewiduje się też tę poufność postępowania w tych postępowaniach szczególnych inwestycyjnych z udziałem państwa, z uwagi na to, że przedmiotem postępowania mogą być różne kwestie wrażliwe, które na gruncie prawa krajowego podlegają różnego rodzaju restrykcjom, rygorom, chociażby związanym z ochroną informacji niejawnych.

Musimy pamiętać o tym, że arbitraż inwestycyjny jest w tej chwili już odrębną dziedziną prawa, która rządzi się własnymi zasadami. Bardzo często, najczęściej, Trybunały Arbitrażowe przyjmują, że przepisy prawa krajowego, goszczącego inwestycje, stanowią nie element stanu prawnego sprawy, ale element stanu faktycznego. W związku z powyższym różnego rodzaju rygory dotyczące ochrony informacji nie wiążą Trybunału Arbitrażowego i mogą go nie wiązać przy podejmowaniu decyzji odnośnie do udostępnienia danego pisma procesowego czy dokumentów złożonych w toku postępowania w ramach transparencji.

Dlatego też autorzy Traktatu Karty Energetycznej w regulaminie sądów arbitrażowych, według których toczą się postępowania na podstawie Traktatu Karty Ener-

getycznej, przyjęli poufność postępowania jako zasadę, czyli w tych postępowaniach, które toczą się na podstawie Traktatu Karty Energetycznej, poufność nie jest zasadą wynikającą z pewnej praktyki arbitrażu międzynarodowego, ale jest zasadą inkorporowaną w regulaminie trybunału. Wynika to z faktu, że traktat ten dotyczy specyficznych, szczególnych sektorów gospodarki, mianowicie sektora energetycznego, co zakłada domniemanie, że część dokumentów czy stanu faktycznego, relewantnego dla sprawy, może dotyczyć istotnych drażliwych informacji dla bezpieczeństwa energetycznego państwa w zakresie dokumentów oraz w zakresie pewnych procedur, w zakresie podejmowania decyzji, wypowiedzi, dyskusji, które legły u podstaw przyjęcia przez polskiego ustawodawcę takich, a nie innych rozwiązań. Mam nadzieję, że ta wypowiedź odpowiada na pytania pana posła. W razie czego, oczywiście pozostajemy do dyspozycji w zakresie udzielenia bardziej szczegółowych odpowiedzi.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję bardzo pani i panom. Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos w sprawie tego punktu? Nie widzę zgłoszeń. W związku z tym stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 8 ust. 2 ustawy wniosek dokument COM(2015) 20 i wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej konwencji Narodów Zjednoczonych dotyczącej przejrzystości w umownych postępowaniach arbitrażowych między inwestorem a państwem (COM(2015) 21 oraz odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tych dokumentów. Bardzo dziękuję.

Przechodzimy do pkt II, czyli dokument COM(2015) 13. Bardzo proszę pana ministra Marcelego Niezgodę o zabranie głosu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju Marceli Niezgoda:

Dziękuję, pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, rzecz dotyczy decyzji PE i Rady akceptującej wniosek Polski, złożony przez MIR, pełniące rolę instytucji zarządzającej Europejskim Funduszem Dostosowania do Globalizacji w Polsce. Wniosek został złożony w dniu 9 października 2013 r., niemniej jednak działania w ramach tego projektu podejmowane były od 4 marca 2013 r. i oczywiście będą mogły być refundowane. Prowadzone były przez Powiatowy Urząd Pracy w Bydgoszczy i Wojewódzki Urząd Pracy w Toruniu. Osoby, które zostały objęte tym wnioskiem, to są byli pracownicy firmy Zachem w województwie kujawsko-pomorskim. Wartość wniosku wynosi: 230 tys. euro. Zgodnie z zasadami obowiązującymi dla tego funduszu koszty kwalifikowane to będzie 50 proc. tejże wartości, czyli około 115 tys. euro. Tak jak powiedziałem, jest to formalna decyzja PE i Rady przyjmująca ten wniosek i proponowane stanowisko rządu jest jednoznacznie pozytywne. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję. Jak rozumiem, w imieniu pana posła Tomasza Makowskiego głos zabierze pan poseł minister Stanisław Kalemba. Bardzo proszę.

Poseł Stanisław Kalemba (PSL):

Tak, zgadza się. Pan poseł przeprasza, ale ma wystąpienie na obradach plenarnych. Mam przyjemność w jego imieniu przedstawić stanowisko. Mowa jest o konkretnym wniosku i, jak pan minister był uprzejmy powiedzieć, przyjęcie tego wniosku umożliwi sfinansowanie w 50 proc. wsparcia dla osób zwolnionych w przedsiębiorstwie Zachem oraz w dwóch innych przedsiębiorstwach w województwie kujawsko-pomorskim, współpracujących z Zachemem. Akceptacja omawianego wniosku wynika ze spełnienia złożonych przez Polskę warunków i kryteriów ubiegania się o środki z tego funduszu w określonym rozporządzeniu, a to wszystko na podstawie rozporządzenia z 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji. Nie zgłaszamy uwag do stanowiska rządu. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 8 ust. 2 ustawy wniosek dokument

COM(2015) 13 i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.

Pkt III, sprawy bieżące. Jutro są posiedzenia Komisji o godzinie 10.30 i o 11.00. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. Zamykam posiedzenie Komisji.